

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נח' וסידרות שנאמר וכו'.
 ע"י פירושין יח ע"כ
 ונמנהרש"ל נח"ל שם:

מוסף רש"י

בעל הבית. הקדוש נרץ
הוא (מנחות נג: ערכין טו.
שבתו מיתה משונה.
נאותה מיתה ההנוה להם,
מזה כנגד מזה, הם חטאו
כלשון ונשחרבב לשונם טו,
לכן נאמר כמגפה ולא
כמגפה, וזהו למי לא פי
נאותה הנאותה להם על פי
מדותיו של הק"ה" שהיא
מודד מזה כנגד מזה
(במדבר י"ז).

תוספות שאנץ

לו נשיא אלהים אתה
בטובנו: וכלנו ברוך לך
חביבנו ורובנו יחיאל יחיאל
הוא בןך חביבנו ישועה לו
היה ליה למשיח: ואי ברא
לא משה: אלא משה קטן
שאל לו בנים לישלול חלק
בארץ הוא ידבר בפנינו:
לא חקרי כמנו לך ישאל
הפרש מנוי ודוריש אמן
דביים ליה. ואי איוב נת
נפשיה לא תגין וכוזרו
עליהם. והיינו ארמי ארמי
בימי משה היה והיינו
חביבתי בך הן עץ (אמר)
[עץ] הו איוב בלתי חסד
העזתי יד ולימה בקרץ
שחתי מגין ולימה בכוזרו
עץ: ה' ג' ולא אתי הו
מבר' ואכלי, כ' וכו' חלל
בטובנו בטובנו חלל

[illegible]

אחד כו', דאע"ג דההוא ק
וכהנים עברו אחריהם עד
לאחוריהם ועודם בעבר ה
שמש לא בתוך הכאה

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

לכו יתירה הוא כיון דכתיב
ויבאו אל משה וגו': מקיש
הוא בעל רעה. שמתחילה
הקין אותן השומעין כדלחין

[illegible]

באהל מועד אמר רבי חייא בר אבא מלך דבת הארץ רעה במנפה אמר רבי שמעון 'שילא איש כפר תמרתא מלמד שנשחררב תולעים ויצאות מלשונם ונכנסות בשיבורם נחמן בר יצחק אמר באסכרה מתו: וכיון הירדן חזרו מים למקומן שנאמר 'ויהי בעלות ים ירדן אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם' וכענין מצד איש ישראל מצד אחד נשאל ארון כבוד ארון ה' והכתנים לפני העם ועל דבר ידיו לאחוז את הארון אמר לו הקב"ה עומא על השל וגו' רבי יוחנן ור"א חד אמר על עס ים א"ר יוחנן עומא בא לעוה"ב שנאמר עס ידוד על אשר פרץ ה' פרץ בעומא א"ר אפי"ן התם כתיב אף הכא לא כתיב אף דרש אמר "וזמירות היו לי חוקך בבית מגורי אמר אותן וזמירות הריני מכשילך בדברך שאפי"ן כי עבודת הקודש וגו' ואיהו אתייה בעגלתא רבי אבהו ורבי אלעזר חד אמר קוצרין ומשתחחין

אי נתקו רגלי הכהנים בעבר השני^א) הא נפקי להו מן הירדן דכתיב ויעבור וי
ו י יהושע את הכהנים לומר עלו מן הירדן אלא אין מוקדם ומאוחר בתורה וד
נאו מי הירדן למקום: נשא ארון אח נושאו ועבר והיינו קרא קמא דכתיב ויה
י דאיידי בארון נקט לה: משום דראו בו נסתכלו [ויך בתמי'].

(א) נראה דג"ל כתיב לא הו' הכי אלא אין מוקדם ומאחר בחזרה דלי כסדרו כתיב ה' נפקי וכו'.

לה.

עין משפט
נר מצוה

כ"ו א מ"י פ"ב מהל' כלי
המקדש הלכה יב סמג
עשין קסח:

תורה אור השלם

- [illegible]

וּקוֹמָם עַד שֶׁעָבְרוּ כָל הַעַם וְכַשְׁעֲבוֹר
הַחֶרֶב הָיָה וּמִשְׁכָּבוֹ לְאַחֲרֵיהֶם פָּסִיעָה
וְאֵעֶ"ג דִּהְיוּ קָרָה דְּרִיבֵי כֹאֶשׁ מִן
הַמָּיִם נָתַקוּ רֹגְלֵי הַכֹּהֲנִים עֲבָרָה הַשֵּׁנִי
דְּבָרֵי אֵלֵי הָאֵל אֵלָּה אֵין מוֹקֵדָם
וּמֵאֲחֹרֶת דָּא כִסְדָּרָן כְּתִיב הָא נִפְקִי
לְהוֹן מִן הַיַּרְדֵּן דְּכַמֵּי וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן ה'ִ
וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי הָעַם וְהָעַם וְסִיּוֹן
הָיָה וְהַכֹּהֲנִים הָיוּ וַיַּעֲבֹר אֲחֵרֵיהֶם
עֲשָׂרָה לַפְּיָהֶם אֵלֵי יֵאָלוּ מִן הַיַּרְדֵּן
וּמֵאֵי מוֹ דְּקֹאֲמָר יִיחֹשֶׁד [ו] וַיְלוּ יְהוֹשֻׁעַ
אֶת הַכֹּהֲנִים לְאַחֵר עֵלּוּ מִן הַיַּרְדֵּן אֵלָּה
אֵין מוֹקֵדָם וּמֵאֲחֹרֶת וַיְהִי עֵלּוּ מִן
הַיַּרְדֵּן דְּקֹאֲמָר לְהוֹן הֵבִי קֹאֲמָר לְהוֹ
שִׁתְּלָקוּן רִגְלֵיהֶם לְאַחֲרֵיהֶם וְעוֹדֵם עֲבָרָה
הַמְּזוּרָחִים וּכְתִיב בְּתַרְיָה נִתְקוּ כְּפוֹת
רִגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל הַחֶרֶב וַיִּזְכְּרוּ מִן
הַיַּרְדֵּן אֶל מִקְוָם: **נֶשֶׁא אֲרוֹן אֵלֵי**
שֹׁמְרוֹ וְעָבַר. וְהָיָה קֹרָא קֹאֲמָ
דְּכַמֵּי וְיִהִי כֹאֶשׁ תָּם כָּל הָעַם לַעֲבֹר
וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן ה' וְגו': עַל שִׁסְקִי
שְׁלֹו. שְׁנָה שְׁנָה לֵאחֹר כֹּו: עֲשֵׂה
לְעָרְכִי. וְשֶׁל שָׁוִן יֵשׁ יִדֵּן דְּכֵר וְדִמְטָל
וּבְשִׁלְיָהֶם (שֶׁס) דְּכֵר הַמְּטָל
מִלְחָמָתָם לַמָּטָה: הָאֲרוֹן קִיִּם לְעוֹלָם.
סִסְרִי נִגְזַר כְּדֹאֲמָר בִּימָתָה (דָּף ג:) :
עוֹנָה שְׁאִלְוִי. חֶרֶב. עוֹנָה שְׁאִלְוִי
שְׁנֵשׁ עַל הַגְּחָלִים: שְׁנֵשׁ דָּוִד. שִׁמָּה
עוֹלָה עַל דָּו: וְזִמְרוֹת כִּיוִּי וְחוֹקֵן
כְּשִׁיחֵי בִּזְרָה מִפְּנֵי
אֲחֵרֵי וְאֲגֹר מִפְּנֵיהֶם הִיָּי מִשְׁתַּמֵּשׁ
וְהָיוּ לְחִירוֹת מִשְׁתַּמֵּשׁ:
הַסִּיָּף. אֵין שִׁן [כְּפָלֹן] וּכְפָלֹת מִתְרַמֵּשׁ
וְיִתְּרוֹ (שְׁמֹת ח) מִשְׁתַּמֵּשׁ עֵינֵךְ
לְסִתּוֹם עֵין בְּסִתָּה הִדַּעַת מִתְסַתֵּכַל
בִּסְתָן מִדִּי וְאִינִי: אֵל נֶכֶן. עֲנִלּוֹת
מִתְסַתֵּכַל לִבְנֵי קָהָל לִפִּי שִׁם עֵינֵיהֶם לִשְׁאֵת
בְּכַדָּךְ יֵשׁ אֵלֵי הֵם מִתְנִים אֵלָּה עַל
קְדוּשַׁת הָאֲרוֹן וְהַשְׁלָחַן וְהַמִּזְבֵּחַ
וּמִזְבַּח הָאֹהֶל: וַיֵּךְ כְּלָשֵׁי בֵּים שִׁמֶשׁ.
שְׁנֵשׁ אֵלֵי הַכֹּהֵן דְּרֹד כְּתִיב אֵלָּה
וְאִידִי
לְאִיִּירֵי בָּרוֹן נֶקֶט לֵא: מֶשׁוֹ דְּרָא.
וְנִתְסַתְּכִלוּ בְּרִיךְ וַיֵּךְ בְּתַמֵּי: קוֹלָרִין
וּמִשְׁתַּמֵּשִׁים כִּיוִּי. אֵל כְּטוֹל מִמְלַחְתָּן
לְכַכְּדוֹ. וַיְהִי רָאָ לָשׁוֹן בִּזְרִין כְּמוֹ
אֵל תְּרֹאִוִי שְׁאֵי שְׁחִרְמוֹתָ (שִׁיר ט:)
מָלֹךְ

שנמלו אבנים וזרקום כלפי
לקיש שמתו מיתה משונה
מלמד שמתו מיתה משונה.
נראה דרעה במגפה דרש:

כֹּהֲנִים נוֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית ה' יֵלְכּוּ כְּתוּמֹל שְׁלוֹשׁוֹם עַל כָּל נִשְׁאָיו וְעֵבֶר שְׁנֹאמֶר יִיְהִי וְעֵנֶשׂ עֲזָא שְׁנֹאמֶר יִיְהִי וְאִיוֹ נִשָּׂא עֲצוֹמֹל אֵל כָּל שֶׁכֶן שֶׁלוֹ וְחָד אֹמֵר שְׁעֵשֶׂה צִרְכּוֹ וְיוֹן הָאֱלֹהִים מִה אֲרוֹן לְעוֹלָם וְשִׁנְשַׁתְנוּ פָּנָיו כְּחִרְרָה אֵלָּא מִפְּנֵי מִה וְעֵנֶשׂ דּוּד מִפְּנֵי לֹ הֶקְבָּה ד"ת שְׂכֵתוֹב בְּהֵן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּן יִידִיעִין וְיֶךְ כְּאֻנְשֵׁי בֵּית שִׁמְשׁ כִּי רָאוּ הָיוּ וְחָד אֹמֵר מִלֵּי נִמִּי אֹמֵר מֵאֵן

והכהנים לפני העם והעם כבר עלו וכיון דארץ
לולו מן הירדן דקאמר להו ה"ק להו סלקו הגליכם
שר תמו כל העוברים לעבור ל"ה. ויך באנשי בית
ים ומשתתרים היו ולא בטלו מן המלאכה



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones